

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 13. Locuit agricolis. Sunt Prælati agricolæ, & quisque in se, simul & palmes est & agricola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

ri potuerit illud transgredere sepimentum, tan-
tumque donorum inmemor illum offenderes?
Respondetur tibi: f. edo veritati, verum diabolus
ego sum, & tantum, qui talis est, vel cuique
demonis est animus, hanc paripendens lepem,
illum potest ingratu offendere, qui tali illum
honorat, cunctique sepimento. Iob homo est,
& censetur impossibile, vt talia temerarius agat,
cui cor & animus est hominis. Et vere manife-
stum est, à patre mendaci) probari veritatem, in
numetum magis dæmo. um esse referendum,
quam ho. imis Christiam, qui tanta donorum co-
rona cinctus, tanto iniurijs arguitur esse benefa-
ctori.

Ita sibi credebat Ioseph esse impossibile, Do-
mino suo Putiphari esse se iniuriosum, eo quod
se ab eo beneficijs perpenderet esse coronatum;
qui eius potestati ac dispositioni, quidquid habe-
bat domi, confidit. Proinde ab vxore Domini
sui ad stuprum prouocatus, optime respondit:

Quomodo ergo possum hoc malum facere, & pecca-
re in Deum meum? Non ait: non deo, non est in-
fium, sed non possum: quomodo possum hoc malum
facere, & peccare in Deum meum, hominis cor
erat ei, non dæmonis animus, vnde nec ei aderat
animus tantam beneficiorum, gratiarum, dono-
rumque lepem transfiliendi, Veruntamen quam est
illa lepes sublimior, quâ te Deus circumdedit?

Quanto sunt hæc beneficia potiora? Non hominis
est, ac dæmonis tantum irritare benefactorem;
quinimò ea de causa Christus appellat Iudam,
diabolum: Ex vobis vnus dæmonus est, diabolus
enim cor eius possederat, teste D. Luca: Qui co-
gnomina abatur Iſcariotes. Intrauerat autem Sotiana
in Iudam, vnus de duodecim: de illo enim qui
malitia minor est diabolo, tanta non posse vide-
tu prælumi, nequitia, vt ingratu in tantum ama-
sum; exurgatque largitorem. O mortales, hæc-
cine de vobis dixerit, tantis beneficijs, vos tantis
correspondere sceleribus. Credeamus possibile,
quod iursum erigere possit brachium, quo Deum
audax prouocet qui temper extantum habet bra-
chium, quo te ab hoste defendat, quo te donis
cumulet infinitis? Audiamus ergo consulente
D. Chrysol. etenim opinatur, expendens supra-
dicta verba Ioseph, quod illa præ oculis habens,
nillo poteris labore quaslibet diaboli superare
tentationes: Igitur quando nos cogitatio pertur-
bat, hoc mente versemus verbum, Quomodo faciam
hoc malum? &c. Et statim effugiet omnis illicita
concupiscentia. Verum cum alias de his me cre-
dam egisse, modo supersedeo.

D. Chry.
Hom. 62.
in Genes.
ad hanc.
Tim. 1.

§. 13. Locauit agricolis. Sunt Prælati agri-
cola, & quisque in se, simul & palmas est
& agricola.

Disposita iam vinea ex parte Domini, neces-
sarijs adiectis, & ad eam status ordinisque
per cõtionem, vt diximus, promotâ: Loca-
uit enim agricolis, qui reddam ei fructum temporibus
suis, agricole sensu quodam singulari, quem
sequuntur Origenes, D. Chrysol. D. Hilarius, Sa-
cerdotes, Præpositos & Principes Synagoga de-
signant, quibus Dominus populi huius e uram im-
posuit, vt illum regerent, docerent, ac eo modo
coerent, vt virtutum fructus, ac pororum ope: u
bottos ad Dei proferret obsequium; cum illis e-
num Christi s loquebatur, ad illos hæc parabola
dirigebatur, erantque ipsi, qui consilium de oc-
cidendo Christo merent vt pedueller illi agri-
cole, quo Domini sui vnicum heredem eneca-
rent. Infolitum non est Ecclesie præfules, agrico-
larum nomine recenseri, non enim eorum est of-
ficium otiosos degere, sed opera: i semperque
sarculû præ manibus habere: In sudore vultus sui,
illam occando terram zizania eruendo, bonis suis
motibus colendo, doctrina ac virutibus sem. an-
do. Sunt Ecclesie Præfides operarij & vinea Do-
mini procuratores, quibus vineam suam vinec cõ-
mendauit. O que non illis incumbit sollicitudo!
Multas exponit D. Bern. cõtra Episcopos delides
grauillimas querelas. O quam de temporalibus
opibus anxij: Qui d Episcopo turpium, quam incum-
bere supell. stili, & substantia sua, seruari curia,
sciscitari de singulis, morâri suspitionibus, moueri
ad quacumq; perditâ, vel neglectâ, non sic ille Egyp-
tius, qui Iosepho omnibus traditis, ignorabat quid ha-
bebat in domo sua, Erubescat Christus, apud Christiano
sua non credens. Homo sine fide tantum habuit seruo
super omnia bona suo constituens eum, & hic erat
alcegenâ. Mira res: sari superq; ad manus habent
Episcopi, quibus animas credam, & cui committant
facultates nõ inueniunt. Optimi videlicet estimatoras
rerum, qui magnam de manibus, parua aut nullam
de maximis curam gerunt, sed vt liquido datur in-
telligi, patenim seruum Christi iacturam, quam
nostram. Quotidianis expensis quotidiano re cipro-
catus seruino, & conuina Dominici gregis derri-
mentâ nescimus, de pretio escarum, & numero
panum cum ministris quotidiana discussio est,
Rara admodum cum presbyteris celebratur colla-
tio de peccatis popularum; Cadit asina, & est
qui soluat eam, perit anima, & nro qui repti-
tar. (Quid igitur mirum si tu tui non recorderis.)
Nec

Gen. 3. 17.

I.

D. Be-

peruer-

lam E-

pisco-

porum

deplo-

rat s. l-

licitu-

dinem.

Lib. 4.

consid.

ad Eug.

c. 9.

Nec

Nec mirum, cum nec nostros quidem assiduos sentiamus d. factus.

Consecrauerat in Episcopum Apostolus discipulum suum Timotheum quem sic serio commouet. Attende quod te creauerim operarium, & ut talis primus sis oportet, qui de cunctis hor-

2. Timot. 2. 6.

II. Sit Episcopus agricolam oportet primum de fructibus percipere. Expende quo nomine compellet Episcopum, quem nedom dicit agricolam, sed laborantem agricolam.

II. Sit Episcopus agricolam oportet primum de fructibus percipere. Expende quo nomine compellet Episcopum, quem nedom dicit agricolam, sed laborantem agricolam.

Tibi competit arborum fructus primum percipere; virtutum inquam, quas in Domino vinea plantasti, si abstinentiam, tu primus sis abstemius, si castitatem tu primus eius noueris exercitia, si inuitiarum remissionem, tu praecaretis, condones ut de gustu rite praedices, quem cuiusuis fructus praefert arboris. En liquido patet, quid sit consecrare Praesulem, Praesulum, Episcopum aut Archiepiscopum. En in confesso est, quid sit in domo tua patrem esse, & in statu Dominum, & in Republica gubernatorem, nimirum in operibus bonis esse antesignanum, ut in illa degulans ceteris operandi persuadeas appetitum. Hoc est esse Praesulem, esse operarium, perpetuo vacare labori. Operarij a Christo vocantur: Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Operarij fabulatores sat multi, rogare ut mittat operatores. Hinc constat illa communis Apostoli formula, vocandi Episcopos, operarios: Cura te ipsum exhibere operarium inconfusibilem, praecipit illos summo loco haberi: Propter opus eorum, non propter verba, non propter stemma nobilitatis, sed propter opera eorum: illi etenim par est, semper a labore ut operarij, zizania studeant er. ere, tribulos & spinas extirpare, bonum semen virtutum doctrinaeque seminare, sollicitam cui. sive herbae curam gerere, & hoc agere. quod ab ipsis idem exposcebat: Attendite vobis & universo gregi, in quo vos Spiritus S. posuit Episcopos, &c.

Luc. 10. 2.

2. Timot. 2. 5. & 1. Thim. 3. 3.

Act. 20. 28.

III. Nos omnes agricolae sumus.

Eccl. 11. 14.

io constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui. Te ipsum igitur, tibi ipsi commenda- vit, ut tu ipsius curam gereres, tu Pastor qui custodias, tu ovis custodia, tu vinea & palmet frugifer, & operarius, qui colit vineam.

Produco vobis Moysen, ex cuius Doctrina D. Basil. & D. Ambros. opinatur philosophos doctrinae suae profundioris hausisse fundamenta, & tradidit. Monet igitur Israel: Custodi te ipsum, & manum tuam s. l. l. d. Duo tibi adscribit Christus epitheta, operarij & procuratoris, quibus sic ut D. nemo melius officium exprimit Christiana. En tibi charissime, praesens oportet esse operarium. Iudicio diceretur labore operarij ille, qui nobis lem agere vellet, inter purpuram & byssum uti- ti, in videremur matrum stertere, quando per- iam a cursu suo sol defasiguit declinat, mane manus saponem illinere, poeten capillis disting- dis allumere, caligas induere et riosas (a) velles euertere penicillo. Attentissime Christiani, opera- nos vos esse, nec otium nec delicias vos decere, perpetuis vobis conuenit intendere laboribus. Animam agebat D. Martinus Episcopus, molli- tem montu sternunt lectu: Mammé genium, inquit, filio: Non decet Christianum, nisi in cinere mori: & si ego aliud exemplum dedi, ipse peccavi. Sic Seuerus Sulpit. in vita S. Martini. Nemo debuit: Hemo nescit ad laborem, ut in subore vultus sui, & animae angustia velleatur pa- suo. Agricola continuo colendae terrae insudat, modo sarculo glebas distinguit, modo sulcat arato, modo patuat, occat modo, defes nunquam, si fractus intendat, Saepé nihilominus in terra diligen- tibus exulta spinæ, quæ carnem pungunt ena- tuncur. Hoc tu est muneris occare, patinate, profcindere carnis tuae telli rem ieiunijs, casti- gationibus, penitentia, terram illam malest- ctam, quæ grauiter licet arato discissa, tribulos tamen malorum germinat motuum. Quam gna- nus, quam indefessus operarij D. Paulus, quan- to sudore terram, corpus suum, excolebat: Casti- go corpus meum & in serui. in em redigo, sic ipse de se testatur. Er dum miras suspicatur, en spi- nae, tribuli, zizania in medio tritici, de quibus sic eum audio conquerentem: Vadeo aliam le- gem in membris meis. Ecce, aspirantem me in lege peccati. Quid tibi timendum, qui nihil nostri a- lind, praeterquam pinguem & nitidam curare cu- ticulam? quid stupes attonitus te talem esse, qua- lis sis, te tantis expungit stumulis, inhonestis car- nis agitari motibus, inordinatis concuti delictijs, que, teste D. Petrus Militant aduersus animam.

